

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



BACK SEAT BABY

a cheeky novelette

MAY ALDER



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

May Alder

Arka Koltuk Bebek

Arsız Bir Roman

Telif Hakkı © 2024 May Alder tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü elektronik, mekanik, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez, fotokopi, kayıt, tarama veya başka bir şekilde yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine göndermek veya izin almadan başka herhangi bir yolla dağıtmak.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

May Alder, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitap açık bir dil ve cinsel içerik içerdiğinden 18 yaş üstü okuyucular için hazırlanmıştır.

Birinci baskı

Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz

*Ayın bu döneminde kalçaları fena halde ağrıyan herkese
ithaf olunur.*

İçindekiler

Yazarın Notu

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Sonsöz

Yazar Hakkında

Ayrıca yazan: May

Alder

Yazarın Notu

Bu kitap, aşağıdaki mecazlar ve temalar dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere hassas içerikler içermektedir ve 18+ izleyici kitlesine yöneliktir:

*Üvey erkek kardeş
(18 yaşıında) & Üvey
kız kardeş (18
yaşıında) Düşmandan
sevgiliye
Yarı kamusal samimi sahneler
Üreme sapkınlığı*

Bölüm 1

Becca

"Şaka yapıyor olmalısın," diyorum babama giderek artan bir tedirginlikle. O da en az benim kadar *-benim yüzümden-* tedirgin ve tuzlu suya yakın bir yerde yaşamadığımızı düşününce çok komik olan Salt Life beyzbol şapkasını yırtıp atıyor, sonra da elini benimkiyle aynı renkteki kumral saçlarının arasından geçiriyor. "Cidden önümüzdeki iki gün boyunca küçücük bir arka koltuğu paylaşmamızı mı bekliyorsun? Samir'i gördün. Kocaman lan o!"

"Dil!" Annem tersliyor ve ben bir sonraki küfür turunu ısırarak geri çekiyorum, ama bunun tek nedeni ikizleri -üç yaşındaki üvey kardeşlerimi- her iki kalçasında birer tane taşıyor olması ve yüksek sesimle onları üzmemek istememem. "Dinle Becca, ideal olmadığını biliyorum ama-"

Alay ediyorum ve başımı sallıyorum. *İdeal değil.* Evet, hiç de bile. Samir ve onun acayip uzun bacakları ve ben babamın siyah Tahoe'sunun üçüncü sırasındaki bir koltuğa sıkışmak zorundayız çünkü alanın geri kalanı annemin arkaya bağlanan taşınma römorkunda zarar göreceğinden endişe ettiği kırılacak eşya ve değerli eşya kutularıyla tıka basa dolu.

"Bu gerçekten haksızlık." Hayal kırıklığıyla dişlerimi gıcırdatıyor ve büyük boy vintage Fleetwood Mac tişörtümün eteklerini yumrukluyorum, parmak arası terliğimi çıkarıp üvey kardeşimin yoğun, koyu kahverengi dalgalarla dolu güzel kafasına fırlatma dürtüsüne zar zor direniyorum. "Neden ben de seninle gelemiyorum anne? Kızların kendi koltukları var!"

Araba koltukları, annemin beyaz Lexus sedanının arka koltuğunun tamamını kaplıyor. Ön yolcu koltuğuna bir göz attım, tavana kadar gece çantalarımızla doluydu ve bana yer kalmamıştı.

"Sen lüks içinde yaşıırken ben bu herifle tikiş tikiş yaşamak zorundayım." diye bitiriyorum sessizce ve Samir'i işaret ediyorum çünkü annem bana ağzımı anında kapatmama neden olan *anne bakışını* atıyor.

Samir kaydıraklarının üzerinde geriye doğru sallanırken ve ellerini gri eşofmanının ceplerine sokarken bana meydan okuyan bir bakış atıyor. İnsanların gri eşofmanlar hakkında söylediklerinin doğru olup olmadığını kontrol etmek için gözlerimin göğsünün altına kaymasına izin vermemek için *gerçekten ama gerçekten çok* uğraşıyorum. Başarısız oluyorum. Sırıttıyor ve ona orta parmağını uzatmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Evet, çünkü iki küçük çocukla yolculuk yapmak *çok lüks*," diyor annem alaycı bir tavırla ve örgüsünden dökülen siyah saç tellerini koyu kahverengi, sürmeli gözlerinin üzerinde dalgalandırarak ofluyor.

Haklısın. Ben de bunu yapmak istemiyorum. Meera ve Amelia, sevimli kahverengi at kuyruklarında beyaz fiyonkları olan uyumlu sarı sundress elbiseleriyle melekler gibi görünebilirler, ancak mutsuz olduklarında aslında küçük cehennemlerdir ve delici çılgınlıkları kulaklarınızı kanatmak isteyecektir.

Onlar için her şeyi yaparım. Onları her şeyden ve her şeyden korumak için kendimi onların önüne atarım. Hatta onlar kadar tatlı birkaç çocuğum olmasını hayal ederken bile heyecanlanıyorum. Ama iş onlarla iki gün üst üste yolculuğa çıkmaya gelince... Babam Samir'le, ben de kızlarla annemin arkasındayken hangisinin kısa çubuğu çektiğinden emin değilim. Annem ve babam da emin değil, birbirlerine yüzlerini buruşturuyorlar.

Samir de oturma düzeninden en a z benim kadar rahatsız olabilir, ama babam ikinci sıradaki kova koltukları çıkarıp karavana yerleştirirken, sonra da Tahoe'daki taşıma kutularını Tetris gibi düzenleyip yeniden yerleştirirken, bize arkada mümkün olduğunca fazla yer açmaya çalışırken sabahdan beri yaptığım gibi tartışmıyor. Babam bana

Samir iki metre boyunda, iki yüz kiloluk gövdesini kıvrıp önden tırmanırken, geniş sırtı kırmızı Arizona Üniversitesi tişörtünün sınırlarını zorlarken alnından aşağı süzülen teri silerken özür dileyen bir gülümseme.

Aptal tişörtü, bana yakın olmayan *başka bir yere* gitmek yerine benimle aynı üniversiteye başvurduğunu ve kazandığını alaycı bir şekilde hatırlatıyor. Yaz sonunda ikimiz de UA'ya gideceğimiz için, ailelerimiz Tuscon'a taşınmaya karar verdi, böylece yurt yerine onlarla yaşamaya devam ederek tasarruf edebiliriz, bu da Samir'le en az dört yıl daha - ya da bir daireye taşınmam için yeterli para kazandıran bir iş bulana kadar - onu sadece tatillerde ara sıra görmek yerine sıkışıp kalacağım anlamına geliyor.

Hayatımı sikeyim.

Yanına kaymam için yer açtığında başımı tavana çarparak üzerine tırmanmak zorunda kalıyorum - aslında *yanına* değil, çünkü kalçamdan sadece bir tanesi onun kalçasıyla sağımdaki koltuğa yığılmış kutular arasında kalan koltuğa sığıyor. Arka camı kapatıyorlar, bu yüzden araba sürerken geçen manzaraları izlemek için camdan dışarı bile bakamıyorum. Babam kutuların sonuncusunu da yerleştirirken ben Samir'in üstünde oturuyorum, böylece arkada bizimle önde o arasında kartondan bir duvar oluşuyor.

Hayatımı iki kere sikeyim.

Önümüzdeki iki gün cehennem gibi olacak.

* * *

Samir'den olabildiğince uzaklaşmaya çalışırken tüm ağırlığımı verdiğim sağ kık yanağımdaki hissi kaybetmeye başlaman sadece otuz beş dakika sürdü. Annesi Veda ve babam Kevin, tanık olduğum en güzel törenlerden biriyle evlendikten sonra üvey kardeşimle hiç anlaşımadık, ailelerimizin deyiimiyle hep *korkunç kavgalara* tutuştuk.

Balayından sonra, ben on dört yaşındayken büyük ve mutlu bir aileymişiz gibi bizi yeni bir eve taşıdılar. Samir o zamandan beri benden nefret ediyor, sanki babam terfi aldığında annesinin evlenip ülkenin öbür ucuna taşınmak istemesi *benim* suçummuş gibi.

Ama önümüzdeki iki günün yarısını Pislik Samir'in kucağında geçirmeye zorlanmak pastayı alıyor. Zaten birbirimize bağırmamamızın tek nedeni, ne zaman benzin ve atıştırmalık almak için dursak babamın annemi üzerimize salması. Annem dünyanın en tatlı kadınlarından biri olabilir - ciddi, gelmiş geçmiş en iyi üvey anne - ama ikizlerle seyahat etmenin stresinden sonra bizimle uğraşmak zorunda kalırsa, onun *anne bakışı* bizim başımıza geleceklerin sadece bir kısmı.

Bininci kez kıvranırken, yan tarafımdaki baskıyı hafifletmek için boşuna çabalarken nefesimin altında küfrediyorum, ama gerçekten gidecek hiçbir yer yok. Bu tekerlekli cehennemde bulabileceğim rahat bir aç yok. Kendimi yeniden konumlandırmaya çalışırken yanlışlıkla karnına dirsek attığımda Samir homurdanıyor. Beni kabaca belimden kavrayıp sırtım göğsüne gelecek şekilde kucağının üstüne tamamen yerleştirdiğinde şaşkınlıkla ciyaklıyorum.

"Ne yapıyorsun sen?" Tıslıyorum, sesimi yükseltmeden ve geçici ateşkesimizi bozmadan kucağından kalkmaya çalışıyor ve başaramıyorum. İstedğim son şey, ona zaten dokunmak zorunda olduğumdan daha fazla dokunmak, ama şimdi beni küçük bir çocuk gibi kucağına oturtup fotoğraf çektiriyor.

Alışveriş merkezinde Noel Baba'yı oynayan yaşlı bir adam. Benden çok nefret ettiği için garip ve biraz rahatsız edici.

Samir inliyor ve bacaklarını açarak boşalan küçük alanımı doldururken rahatlayarak nefes veriyor. Sonra fısıltıyla "Lanet olsun, kes şunu!" diye bağırıyor, ben de bu kez daha sert bir şekilde karnına dirsek atıyorum. Dirseğim bir kas duvarına çarparak koluma keskin bir sarsıntı gönderiyor.

Boğuluyorum ve iri, sıcak elini boğazımın ön tarafına sarıp beni sert göğsüne yasladığında gözlerim şok ve hafif panikle irileşiyor. Şeytan gibi kavga etmemizle tanınıyor olabiliriz ama bir kez bile bana el kaldırmadı. Kavrayışını sıkılaştırıp boynumun yanlarına küçük bir baskı uyguladığında ve diğer kolunu karnımın etrafına doladığında garip bir şekilde hareketsiz kalıyorum. Neyse ki hava kaynağımı kesmiyor ama beni sıkıca yerinde tutmaya yetiyor.

"Ben de en az senin kadar rahatsızım Becca, ama zor durumdayım," diyor kulağıma karşı, naneli nefesi yanağımı havalandırıyor. "Bir kez olsun şımarıklık yapmayı ve oflayıp puflayarak işleri daha da kötüleştirmeyi bırak. Anladın mı?" Başımı sallamaya çalıştığımda boğazımdaki kavrayışını bir parça gevşetiyor. Cevabımdan tatmin olmuş bir şekilde nihayet elini bırakıyor ve ben nefes nefese kalıyorum, kalbim göğsümde düzensiz bir şekilde atıyor.

Bir benzin istasyonunda ilk molamızı verene kadar önümüzdeki iki saat boyunca onun kucağında hareketsiz oturmak son derece rahatsız edici. Neredeyse Tahoe'dan düşecek ve Samir'den ve karnımdaki çırpınma hissinden uzaklaşmak için mağazaya koşacaktım. Kordonlu kolunu bir kez olsun karnımdan çekmemesi ya da tüm bu süre boyunca dalgın bir şekilde başparmağını yan tarafımda aşağı yukarı gezdirmesi hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Bölüm 2

Becca

Annemle babam araçlarının benzinini doldurup kızların birkaç dakika koşturmasına izin verdikten sonra yola çıkma vakti geldiğinde mızızlanıyorum. Samir sadece babam kutuları yerine yerleştirmeden hemen önce onun yanına kaymama izin veriyor, sonra babam sürücü koltuğuna tırmandığında beni tekrar üstüne çekiyor. Bunca zamandır Samir'in kucağında oturduğumu bilmesini ikimizin de istediğini sanmıyorum. Gerçi ailelerimiz bize verilen küçük alanla ne yapmamızı bekliyordu bilmiyorum.

"Orada her şey yolunda mı çocuklar?" Babam ön taraftan gelen otoyol gürültüsünü duyabilmek için bağıyor.

Kutulardan oluşan karton duvar dikiz aynasından birbirimizi göremeyeceğimiz kadar yüksek, bu yüzden ona attığım abartılı göz devirmeyi fark etmiyor. "Tabii baba. Birbirimizin saçını örerken ve aşklarımız hakkında konuşurken çok eğleniyoruz, değil mi Samir?" Eminim babam da bana kendi gözlerini devirerek bakıyordur.

Samir sadece benim duyabileceğim şekilde "Eğleniyorum" diye fısıldadığında kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Sesi hiç de alaycı gelmiyor ve omzumun üzerinden ona sorgulayan bir bakış fırlatıyorum.

Birkaç saat sonra, o kadar uzun süre aynı pozisyonda oturmaktan kalçalarım beni öldürüyor. Samir tekrar kıvranmayı bırakmam için havladıktan sonra kıpırdamamak için elimden geleni yapıyorum ama bu kaybedilmiş bir savaş.

Babam bir saat önce ciğerleri parçalayan baba-rock müziğini açtı ve avazı çıktığı kadar bağırarak şarkı söyledi, bu yüzden sorduğumda duyulmak için neredeyse bağırmam gerekiyor

"Kenara çekebilir misin? Böylece bacaklarımı esnetebilirim." "O da ne?" diye bağıyor.

Öne doğru eğilip kendimi Samir'in kucağından kaldırarak karton duvarın üzerinden bakıyorum, arkamdan boğazının arkasından çıkardığı küçük ıslık sesini bilinçaltımda fark ediyorum. "Lütfen kenara çeker misiniz dedim!"

Babam sonunda müziğin sesini kısıyor, şükürler olsun ve güvenli bir mesafeden arkasından takip ettiği annemi çağırıyor. Beklerken Samir ellerini kalçalarımaya koyarak beni tekrar kucağına çekiyor. Annemle hızlı bir konuşma yaparken dikkatimin yarısı babamda. Diğer yarısı ise Samir'in daha rahat etmek için bacaklarını altımda ayarlarken ve inlerken nedense ellerini çekmediği gerçeğine sabitlenmiş durumda.

Ona neler oluyor böyle?

Babam özür diliyor ve şöyle diyor: "Biraz daha dayanmaya çalış. Veda kızların nihayet uyuduğunu ve arabayı durdurarak onları uyandırma riskini almak istemediğini söylüyor."

Onu suçlayamam. Eminim ikizler de en az bizim kadar mutsuzdur, araba koltuklarında annemin tatlı saçlarını köklerinden koparmak istemesine neden olacak kadar yüksek sesle ağlıyorlar ve sonunda uyuyakalıyorlar.

Babam, Nickelback'in en sevdiği şarkısı çaldığında sesi kulak tırmalayıcı bir seviyeye çıkarıyor, mızızlanmamı ve tartışmak için yapabileceğim tüm girişimleri kesiyor. Beni çok iyi tanıyor.

Samir'in bacakları muhtemelen altımda sıkışık ve uyuşmuş durumda, ama yolculuk boyunca sadece bir kez şikâyet etti; ta ki ben kucağımda dönüp durmaya, atkuyruğumla suratına tokat atmaya ve biraz daha fazla bacak boşluğu aramaya başlayana kadar. Dişlerimi gıcırdatıyorum ve aklımın bir köşesinde *kazara* kırılacak eşya kutularından birinde bir delik açmak var.

Bacaklarımı önümde uzatıyorum. İyi ki bugün kot pantolon yerine tayt giymeyi tercih etmişim, yoksa bu on kat daha rahatsız edici olurdu.

"Neyin var?" Samir başparmaklarını kalçalarımın dış kısımlarında aşağı yukarı gezdirirken daha önce ondan duymadığım bir ses tonuyla soruyor. Neredeyse umursuyormuş gibi konuşuyor. *Neredeyse. Keşke* umursasaydı.

"Kalçalarım. Çok uzun süredir oturuyorum ve regl olmak üzereyken olduğu gibi ağrıyorlar. Bacaklarımı açmam lazım ama yer yok," diyorum suratımı asarak.

"Her şeyden önce, TMI." Altımda kendi kalçalarını esnetirken bir süre geçiyor. Muhtemelen onun da iyi bir esnemeye ihtiyacı var, özellikle de bacakları benimkilerden çok daha uzun olduğu için. "İkincisi, dizlerini koltuğun üzerine koy."

Dönüp omzumun üzerinden ona bakıyorum, kaşlarımı şaşkınlıkla çatıyorum. "Koltuğun üzerinde mi? Nasıl?"

Her iki yanındaki emniyet kemeri tokalarının arasındaki boşluğa hafifçe vuruyor. "Ayaklar buraya." Sonra koltuğun kenarına dokunuyor. "Dizler buraya."

Ona bir kez daha şaşkınca bakıyorum ve o da altın sarısı kahverengi gözlerini, mantıklı konuşmayan kendisiyken aptal olan benmişim gibi deviriyor. Samir sandaletlerimi çıkarmamı söylüyor ve kalçalarımın arkasından tutarak beni bacaklarının üzerinde dizlerine doğru kaydırıyor, ellerimi kutulara dayamamı söylüyor ve sonra her bir ayağımı koltuğa doğru kaydırmama yardım ediyor. Üvey ağabeyimin beni nasıl bir pozisyona soktuğunu fark ettiğimde yüzüm ısınıyor, kucağında ters-cowgirl tarzı oturuyorum, ellerini gömleğimin üzerinden kaburgalarımın kadar kaydırıyor ve omuzlarım göğsüne yaslanacak şekilde üst yarımı geriye çekiyor.

"Şimdi başını omzuma yasla," diyor alçak bir sesle.

Söylediklerini yaparken ağzım kuruyor ve kalçalarımı tekrar kavrayıp

alt yarımı yukarı ve uzağa doğru ittiğinde ürpertici bir nefes çekiyorum

Böylece modifiye edilmiş bir köprü pozisyonunda uzanmış oluyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kalçalarındaki ağrı hafifleyince anında rahatlayarak inliyorum. Samir nefesinin altında küfrediyor, burnu boynumun sütununa sürtünüyor, sonra gerginliği uzatmak için daha fazla güçle itiyor.

Kalçalarımı esnetirken koltuk başlığının her iki yanındaki koltuğun üst kısmını kavramak için arkama uzanıyorum. Koltuğun üst kısmını daha sıkı kavrarken kalça fleksörlerimi esnetmek için onları havada hafifçe yukarı ve aşağı sallamama yardım ediyor - esnet ve bırak, esnet ve bırak.

"Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor," diyorum inleyerek.

"Becca," diye fısıldıyor gergin bir sesle, sonra başını koltuk başlığına vururken bir küfür mırıldanıyor.

"Öyle mi?"

"Hiçbir şey," demek için acele ediyor.

Beni bırakmadan önce bir dakikaya yakın bu pozisyonu koruyoruz. Öne doğru eğilip ellerimi dizlerimin üzerine koyuyorum ve ağrı hemen geri döndüğünde bir o yana bir bu yana sallanıyorum. Bu da işe yaramayınca dizlerimin üzerine oturup sırtımı kamburlaştırıyorum, gövdeyi önce bir yana sonra diğer yana çeviriyorum ama bu da köprü pozisyonu kadar iyi hissettirmiyor.

"Becer beni," diye ısıırıyor Samir, bu sefer daha yüksek sesle. Beni tekrar sertçe kucağına çekiyor ve başımı omzuna yaslamam için yönlendiriyor. Ellerini kalçalarımın arkasında birleştiriyor ve itiyor, kolları beni tutmaktan titremeye başlayana kadar beni geriyor. Ondan daha küçük olabilirim ama tüy sıklet değilim. Dört yıl boyunca lisemizin lakros takımında yer aldığından beri haftada beş güne yakın antrenman yaptığından ne kadar güçlü olursa olsun, kolları itiraz edip pes etmeden önce pozisyonu daha ne kadar koruyabileceğini bilmiyorum.

"Şimdi iyiyim," diye yalan söylüyorum, biraz da utanarak. Samir'in aksine, son dört yılımı klavyemin başında oturup YouTube kanalına ünlü şarkıların cover'larını ve birkaç orijinal şarkı yükleyerek geçirdim, bu yüzden egzersiz yapan tek şey parmaklarım ve ses tellerim.

Samir homurdanıyor ve ağırlığımı tekrar kucağına bırakıyor, ancak kalçalarındaki tutuşunu gevşetmiyor. Hâlâ onun üzerinde ters-cowgirl stilinde oturduğumun biraz daha farkındayım ama garip bir nedenden ötürü ikimiz de pozisyonlarımızı yeniden ayarlamak için hareket etmiyoruz.

Göğsünün sırtıma doğru inip kalkmasının rahatlatıcı ritmine sessizce kapılıyorum. Bacaklarım ve kalçalarım bu kadar ağrımasaydı, Samir'in düzgün nefes alıp verışı ve Tahoe'nun otoyol boyunca sallanışı beni uyuturdu sanırım. Zaman geçirmek için karton kutulardan oluşan bir duvara bakıp üvey kardeşime ne olduğunu merak etmekten daha iyi bir yol olurdu. Bu, birbirimizin sinirlerini bozmadan geçirdiğimiz en uzun süre, ki bu da başlı başına biraz sinir bozucu.

Birkaç dakika sonra "Teşekkürler," diye fısıldıyorum ve o da başını sallıyor, yanağındaki koyu renkli kirli sakal hareketiyle benimkini gıdıklıyor ve omurgamda hafif bir ürperti yaratıyor, bunu bastırmam ve görmezden gelmem gerektiğini biliyorum.

Birkaç dakika daha sessizlik içinde oturuyoruz, babamın 3 Doors Down'dan Kryptonite'ın berbat yorumunu dinliyoruz, Samir'in uzun parmakları yoldaki her tümsekte ağırlığımı sarsan yuvarlak kalçalarımın etrafında yavaşça esniyor.

Ağrım tekrar başladığında kıpırdanıyorum ve bana "Hâlâ acıyor mu?" diye soruyor. İşte yine o alışılmadık şefkatli ses tonu.

"Evet. Üzgünüm."

Bir an tereddüt ediyor, sonra ellerini ön tarafıma doğru kaydırıyor ve midemde uçuşan kelebekler yaratıyor.

"Sırtınızı eğin ve kalçalarınızı birkaç santim kaldırın," diye fısıldıyor, sesinde hafif bir törpülenme var.

Uzanıp Samir'in kafalığına tutunduktan sonra dediğini yapıyorum. Tişörtümün eteklerini yavaşça göbek deliğime kadar çekip ellerini taytımın bel bandının altından geçirdiğinde kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor. Ben daha ne yaptığını sorgulayamadan, başparmaklarını kalçalarımın gövdemle birleştiiği yerdeki ağrıyan kaslara batırıyor.

Dudaklarım bir anda havaya kalkıyor ve başparmaklarını küçük daireler çizerek sert kaslarım üzerindeki baskıyı artırırken istemsiz bir inilti çıkıyor. Dilimi ısırıyorum, babamın Three Days Grace şarkısını söylerken beni duymamış olmasını umuyorum.

Samir birkaç saniye donup kalıyor, sonra kaslarıma daha büyük bir şevkle masaj yapmaya başlayıp çalıştığı alanı genişletirken tekrar inlediğimde derin bir nefes alıyor. Utanç verici bir şekilde, istemeden kalçalarımı bir, iki kez döndürüyorum, başparmaklarının amıma ne kadar yakın olduğunun aşırı farkındayım, her dönüşte farkında olmadan daha da ıslanıyor ve beyaz tangamın kumaşını kayganlaştıyor.

Kalçalarımı üçüncü kez döndürdüğümde, elleri taytımın altından aşağı kayıyor, ancak sıkıştırma malzemesinin ne kadar sıkı olduğu için daha fazla ilerleyemiyor. Açtığı elleri uyluklarımın üst kısmı kadar genişliyor ve o da dörtlülerime masaj yapmaya başlıyor. Yukarı, aşağı ve tekrar aşağı kaymadan önce kıvrımı kazmak için geri yukarı.

"Siktir, Samir," diye inliyorum nefes nefese. Sadece ağızımdan kaçıyor ve Samir tırtıklı bir nefes veriyor.

Parmak uçlarını lezzetli bir şekilde tenime batırıyor, tüm ağrılarımı dindiriyor ve bu çok iyi hissettiriyor. Muhteşem. Gözlerim kapanırken daha yüksek sesle inliyorum, bir Metallica şarkısı çaldığında babam sesi daha da açtığı için şükrediyorum

Çıkarmayı durduramadığım sesleri gizliyor. Babam müziği aniden keserse diye bir sonraki zevk inlememi kesmek için dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum ama Samir'in güçlü ellerinin her geçişinde daha sert, daha hızlı, neredeyse nefes nefese kaldığımı gizleyemiyorum.

Özellikle de yüzünü boynumun kıvrımına gömdüğünde, dudaklarını tenime bastırduğunda, ensemdeki tüylerin diken diken olmasına ve omurgamın karıncalanmasına neden olduğunda, nefes alışının nasıl değiştiğini maskelemek de mümkün değil.

Bize neler oluyor?

Samir ellerini taytımdan çıkardığında, kendimi utandırdığımı ve muhtemelen bu davranışla onu ciddi şekilde rahatsız ettiğimi bildiğimden, ani ısı kaybıyla inliyor ve sönüyorum. *Tanrım*, elleri ağrıyan kaslarımı çalıştırırken *inlediğime* inanamıyorum. O sadece bir kereliğine yardımcı olmaya çalışıyordu ve ben gidip garip tepkimle onu korkutmak zorunda kaldım. Her zaman yaptığım gibi duygularımı görmezden gelemediğim için gidip *kendimi* korkuttum, bu yüzden onun için ne kadar kötü olduğunu hayal edebiliyorum.

Ama sonra Samir parmaklarını bel kemerime geçirip bir santim aşağı çektiğinde nefesim kesiliyor ve kalbim beklentiyle -ve *korkuyla*- kaburgalarımın çarpıyor. Alçak ve boğuk bir fısıltıyla "Kalçalarını benim için tekrar kaldır." dediğinde yumuşak dudakları kulağımın kabuğuna değiyor.

Benim için. O derin bas sesiyle *benim için* dedi ve şimdi resmen sırılsıklam oldum. Başka bir iniltiyle hızlıca başımı sallıyorum ve yine dediğini yapıyorum.

"Aferin kızım," diye homurdanıyor.

Bölüm 3

Becca

Genellikle yanımda otuz saniyeden fazla durmaya tahammül edemeyen adamdan gelen bu iki küçük kelime bile beni ihtiyaçtan *sırılsıklam* olan özüme kadar sarsıyor. Samir uzanıp taytımın geniş bel bandını kığımın üzerinden geçirip kalçalarımın aşağıya, titreyen dizlerime doğru sürüklerken gözlerimi kapatıp kalp atışlarımı kontrol altına almaya çalışıyorum.

Ağırlığımı tekrar kucağına bıraktığımda aynı anda nefes nefese kalıyoruz. Bugün tanga giymeyi tercih ettiğim için taytımdan belli olacak külot çizgilerim yok, gri eşofmanının yumuşak kumaşı ve altına giydiğı her neyse onunla kığımın çıplak teni arasında bir bariyer olarak sadece o var.

"Aman Tanrım," diye haykırıyorum, başparmaklarını kalçalarımın kıvrımına daha sert sokup, bir süre durmadan önce tangamın ön kısmının kenarlarıyla buluşana kadar amıma doğru ilerlettiğinde. Tam onları kumaşın altına iteceğini düşündüğümde, ellerini uyluklarımdan aşağı kaydırarak dörtlülerime masaj yapıyor, sonra tekrar yukarı kaldırıyor. Bir devre yaratıyor, ben istemeden kucağında kıvranırken o da bu modeli birkaç kez tekrarlıyor.

Yol boyunca bacakları altımda kas yığınının ibaretti, ama adımı inlediğinde ve kalçalarımı kavrayarak kığımın kucağının üzerinde kuvvetle ileri geri hareket ettirdiğinde *bunu* hissediyorum. Bir çıkıntı. Eşofmanının altına ve kık yanaklarımın arasına gömülmüş *kocaman, kaya gibi sert* bir çıkıntı. Bir o yana bir bu yana kıpırdandığımda Samir'in çıkardığı ses, sırtımı kamburlaştırırken çıkıntısını yanaklarımın arasına yerleştirmesi, kanımın damarlarımda sıcak bir şekilde akmasına neden oluyor.

Çakıllı bir sesle "Benim için ne kadar iyi bir kızsın" diye gürlediğinde yanabilirdim. Çıkıntısının üzerinde sallanmama yardım ediyor, çıkıntısı şişip uzadıkça ikimiz de zor nefes alıyoruz. "Siktir, Becca. Bu kış..." Tahoe'nun yoldaki birkaç çukurun üzerinden hızla geçmesinin de yardımıyla kalçalarımı sallayıp zıplatırken elleri avuçlarına iniyor ve kış yanaklarımı sıkıyor.

Artık o kadar ıslağım ki sıırıslıklam olan tek şey tangam değil, onun eşofmanları da sıırıslıklam. Alçak sesle, gırtlaktan bir inilti çıkarıyor ve bir elini kürek kemiklerimin arasına koyup beni öne doğru iterek neredeyse karton duvara çarpmamı sağladığında şaşkınlıkla irkiliyorum.

Arkamdan giysilerimin hışırtısı geliyor ve eğer bu kadar heyecanlanmasaydım kışımın neredeyse üvey kardeşimin yüzünün tam ortasında olmasından utanırdım. Samir kalçalarımın arasına uzanıyor, parmaklarını tangamın kumaşına geçiriyor ve onu yana doğru çekerek ıslak, çıplak amımı ortaya çıkarıyor. Ben bu pozisyondayken *her şeyi* görebildiğini biliyorum ve nedense bu beni daha da azdırıyor. O kadar ateşliyim ki adrenalin ve heyecandan başım dönmüş bir halde nefesimi zor tutuyorum.

"Fuuuuuuck," diye homurdanıyor Samir ve parmaklarını yarığımdan iki kez geçirip beklenmedik bir şekilde iki parmağını amıma soktuğunda sarsılıyorum.

Alnımı karton duvara yaslayıp ellerimi duvara dayıyorum ve çığlık atmamak için alt dudağımı ısırırken kalçalarımı eğip parmaklarını içime almak için popomu geri itiyorum. Buna inanamıyorum. Bu noktaya nasıl geldiğimize inanamıyorum. Ben... Ben... Siktiğim. Benim. Üvey kardeşimin. Parmaklarını!

"Becca. Oh, kahretsin, çok ıslaksın," diyor şaşkınlıkla, bu da kirpiklerimin titremesine ve amımın daha da kayganlaşmasına neden oluyor.

Ve *Tanrım*, parmaklarını sokup çıkarırken amımın çıkardığı ıslak sesler müstehcen. Müstehcen ve inanılmaz derecede erotik. Kalçalarımı döndürüyorum, ayak parmaklarım parmaklarıyla birlikte kıvrılıyor, parmaklarını içimdeki belirli bir noktaya sürüklediğinde vücudumdaki her sinir ucunu aydınlatıyor ve ağzım onun adını inlemek için açılıyor.

Tam boşalmak üzere olduğumu düşündüğüm anda Samir parmaklarını çekip çıkarıyor ve kıcımı tekrar kucağına yatırıyor. İtiraz etmek istiyorum ama kalçalarını sertçe kaldırıp çıplak teni çıplak tene değdirince hemen kesiyor.

Kalçalarımın arasına bakıyorum ve "Lanet olsun!" diye haykırıyorum. Eşofmanını sıcak kahverengi, kaslı ve siyah kıllarla kaplı kalçalarının yarısına kadar indirdiğini gördüğümde içim vahşi bir ihtiyaç ve arzuyla titriyor.

Alt dudağımı o kadar sert ısıyorum ki neredeyse kan geliyor çünkü kahretsin, *kahretsin*, *kahretsin*, bu gerçekten oluyor. Gerçekten ikimiz de kalçalarımızdan uyluklarımıza kadar çıplağız ve inanılmaz büyüklükte, çelik gibi sert bir sikin üzerine oturtulduğumda kırık bir şekilde nefes alıyorum. Bakire olmayabilirim, ama daha önce hiç bu kadar *dolu* olmamıştım ve daha gidecek çok yol var.

"Lanet olsun Becca, akıllara durgunluk veren bir amcığın olduğunu biliyordum."

Aman Tanrım! Sesini hiç şimdiki kadar derin ve ilkel duymamıştım ve beynim kısa devre yapıyor, bir daha duymama ihtimalime karşı şaplak bankam için hafızama kaydetmeye çalışıyorum.

Kıçım Samir'in kucağıyla buluşmadan önce almam gereken en az beş santim daha var. Aleti daha önce oynadığım tüm penislerden ya da yapay penislerden daha uzun ve kalın ama bunun bir önemi yok. O kadar ıslak ve tahrik olmuş durumdayım ki, beni yukarı itip aynı anda geri çektiğinde, kalçalarını kıçıma vurmak için yukarı ittiğinde, amım onun tamamını kabul edecek kadar geriliyor.

Adını ığlık çığlığa haykırdığımda Samir bir eliyle ağzımı kapatıyor. "Kötü kız," diye homurdanıyor ve başımı omzuna yaslamaya zorlarken kulak mememi ısıırıyor.

Kalçalarımı sallamaya çalışırken miyavlıyorum ve beni sabit tutmak için bir kolunu belime doluyor. Boğazımdan bir inilti yükseliyor ve elini ağzımın üzerine bastırıyor, kalçalarımı döndürmek ve umarım tekrar içime girmesini sağlamak için tutuşuyla savaşıırken burnumdan sert nefes almaya zorluyor. Şimdiye kadar sahip olduğum en şişman, en iyi aletin etrafında boşalana kadar *beni becermesine ihtiyacım* var.

Samir kalçalarını esnetiyor, şaftı içimde sıcak ve nabız gibi atıyor ama başka bir hareket yapmıyor. Cinsel bir hayal kırıklığı gözyaşı yanağımdan aşığı kayarak elinin üzerine düşüyor ve ben de onu ağzımdan uzaklaştırmaya çalışıyorum. Tişörtümün ve ince spor sütyenimin altından uzanıp göğsümü avuçluyor ve sağ meme ucumu imdikleterek karnımın içeri çöküp ırpınmasına neden oluyor. Avucunun içine doğru haykırıyorum ve o da tekrar yapıyor.

"Çok kötü bir kız oluyorsun Becca. Eğer seni becermemi istiyorsan çeneni kapatmalısın ki babam müziği kapattığında seni duymasın. Bunu benim için yapar mısın?"

Başımı omzuna yaslayarak elimden geldiğince başımı sallıyorum. Parmakları meme ucumda nazikçe dönüp sertleşmiş tomurcuğu yumuşak bir okşamayla çevrelediğinde gözlerim başımın arkasında yuvarlanıyor ve amım buna karşılık olarak onun etrafında kasılıyor.

"Eğer elimi ekersem, iyi bir kız olup benim için sessiz olur musun?"

Onayımı mırıldanıyorum ve alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırıyorum. Elini yavaşça ağzımdan çekiyor, sessiz kalma sözümü yerine getirdiğimden emin oluyor ve sonra hissettiğim aynı acil ihtiyaçla beni beceriyor.

Elleri tekrar kalçalarımnda, onları sıkıca kavırıyor, beni hafifçe yukarıda tutarken içime giriyor, her seferinde dibe vuruyor, omurgamda yukarı ve aşağı keskin zevk ve acı zonları gönderiyor. Yemin ederim her güçlü hamlesinde sikinin başını göbek deliğimin arkasında hissedebiliyorum.

En iyisi. Dick. Her zaman.

Sırtım eğilirken ellerimi yukarı kaldırıp Samir'in başının arkasındaki koltuk başlığını pençelemek için geriye atıyorum, o sert ve hızlı bir şekilde itmeye devam ederken karın kaslarım geriliyor. Kalçaları kıcıma her çarptığında ıslak bir tokat sesi geliyor ve bu ses kendi başına o kadar iğrenç ki, eminim zihinsel şaplak bankamda kalıcı bir demirbaş haline gelecek. Üvey ağabeyim tarafından hiç bu kadar sert ve iyi sikilmemiştim.

"Siktir, Becca. Siktir, siktir, siktir! Amın o kadar sıcak ve sıkı ki," diye tıslıyor, aleti inanılmaz derecede büyüyor ve beni neredeyse acı çekecek kadar geriyor. Sesini alçaltıyor ve karanlık, boğuk bir sesle kulağıma fısıldıyor, "Benim için çok iyi bir kızsın, kardeşinin sikini alırken çok sessiz oluyorsun."

"Tanrım, Samir, böyle şeyler söyleme-" Dudağımı o kadar sert ısıırıyorum ki bakır tadı ağzımı dolduruyor ve hiçbir uyarı olmadan zihnim ve bedenim görünüşte bitmeyen beyaz-sıcak zevkle örtüldüğünde ağlamamak için ağzımı kendi elimle kapatıyorum.

Şimdiye kadar yaşadığım en yoğun orgazmla kendimden geçerken çıkardığım sesleri saklamak için mücadele ederken, Samir'in nefes alış verışı bile bu kadar zorlanırken nasıl bu kadar sessiz kalabildiğini bilmiyorum. Ve klitorisime dokunmadı bile! Daha önce hiç dışarıdan uyarılmadan orgazm olmamıştım ama onun uzun, sert çubuğu içime girip çıkarken işimi şimşek hızıyla hallediyor.

"Becca...fuuuuuuck. Az önce boşaldın mı? Amın çok sıkı, sikimi sağlamaya çalışıyorsun. Çok seksi."

Samir'in sesindeki huşu karşısında titrerken, coşku dalgalarına biniyorum. Dalgalar geri çekilmeye başladığında, koltuk başlığındaki tutuşumu kaybediyorum ve neredeyse tembelce içime yavaşça girmeye başladığında, pozisyonum nedeniyle sırtım hala rahatsız edici bir şekilde kavisli olarak ona doğru sarkıyorum.

Daha önce söyledikleri aklıma geliyor... *"Benim için ne kadar iyi bir kızsın, kardeşinin sikini alırken çok sessizsin."* Bu iğrenç ve iğrenç bir şey ve ben bundan iğrenmeliyim. Ebeveynlerimiz birbiriyle evli ve üvey kardeşiz, Tanrı aşkına. Kan bağımız olmayabilir ama son dört yıldır öyleymişiz gibi davranılıyor, bu yüzden benden nefret etse bile. Yine de sadece onun sözleri bile dölle ıslanmış amımın, hırpalanmış iç duvarlarımı tekrar onun etrafında kenetlemesine neden oldu.

Başımı yana çeviriyorum ve bir elini kalçamdan önüme doğru kaydırıp klitorisimi işaret parmağı ve başparmağı arasında sıkıştırıp serbest bıraktığında bir çığlığı kesmek için dişlerimi dürtüsel olarak Samir'in boynuna geçiriyorum. Çimdikle ve bırak, çimdikle ve bırak. Büyük sikini yavaşça içime sokarken dışarıdan gelen uyarının verdiği zevk, boşaldıktan sonra o kadar yoğun ki, acı sınırında.

Klitorisimdeki baskıyı artırdıkça ağızımdan zorla çıkan inlemeleri daha fazla tutamıyorum. Ve sonra bunu hissediyorum - on dakikadan kısa bir süre içinde ikinci orgazmımla karnım çökerken şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde kopuyor ve serbest kalıyorum. Çığlık atmak için ağızımı açıyorum, şüphesiz Samir'in boynunda ailelerimizden nasıl saklayacağımızı bilmediğim kötü bir ısırık izi bırakmıştım. Zevk çığlıklarımı ağızıyla yakalıyor, başını yana çevirerek pelüş dudaklarını

Benimkini. Çenesindeki kirli sakallar tenime lezzetli bir şekilde srtnyor ve kalbimin inanılmaz derecede hızlı atmasına neden oluyor.

Samir. Öyle. pyor. Beni pyor!

Bu beni neden beynimi siktiği gerçeğinden daha çok şaşırtıyor, hiçbir fikrim yok. Dilini, onun için memnuniyetle ayırdığım dudaklarımın arasından geçiriyor ve bir elimi başının arkasına kaydırıp parmaklarımı gr saçlarının arasından geçiriyorum. Görebildiğim, koklayabildiğim, tadabildiğim ve hissedebildiğim tek şey o.

Samir. Samir. Samir.

řu anda vücudumun her parçasına sahip ve ben ona doyamıyorum. Ona. pşmeyi derinleştirirken, dilini saran hafif tarçın ve nanenin tadına bakarken, çığlık atıp babamı ne yaptığımız konusunda uyaramayayım diye havamı almasına izin verirken onu neredeyse paralıyorum.

Aleti nabız gibi atıp sarsılırken öpüşmeyi kesiyor. "Becca, Becca, siktir! Boşalacağım."

İnliyorum ve Samir'in sert şaftının etrafında kenetleniyorum, ama bir şey... hatırlamam gereken bir şey... şehvet sisini kırıyor. Kanım donuyor ve sonunda aklıma geldiğinde kalbim mideme iniyor...

Dizlerimin zerine oturup sikini kaldırmak için öne doğru atılıyorum. "Dışarı ek. ek!"

Samir beni sabit tutmak için kalçalarımı kavırıyor ve aletin kalın başını içime sokup çıkartıyor. "Neden?"

"Matt'ten ayrıldıktan sonra doğum kontrol hapımı bıraktım," diyorum artan bir panikle.

Parmakları esniyor. "Siktir, Becca, evet," diye homurdanıyor ve beni *sertçe* ekiyor

Sonra kaslı bir kolunu karnıma doladı.

Boğazımı sıkarken başımı omzuna yaslıyor, böylece hareket edemiyorum.

Samir ayaklarını yere dayayıp aşağıdan acımasızca içime girerken ağzım açık kalıyor ve gözlerim yuvalarından fırlıyor. Üvey kardeşim çenemi kavrayıp başımı eğmeye zorladığında üçüncü orgazmın eşiğindeyim, sonra dilini ağzıma sokuyor ve vahşi bir hırıltıyla *içime boşalıyor*.

Aşırı hassas klitorisime agresif bir şekilde masaj yapmak için elini kalçalarımın arasına sokuyor ve emrediyor, "Benimle boşal Becca. İyi bir kız ol ve dölleri içine çek ve adımı söyle. Şimdi!"

Kabarcıklı sıcak doruğumun zirvesine uçarken Samir'in adını ağzına haykırıyorum. Klitorisimin üzerindeki amansız parmaklarından kurtulmak için sarsılıyor ve elini tokatlıyorum, orgazmımı o kadar uzun süre uzatıyorum ki, yoğunluğundan bayılacağımı düşünüyorum. Samir klitorisimle oynamayı bırakıp elini çektiğinde, ancak salıverilmemin gücü ve kuvvetiyle ağlamaya başlıyorum.

Aşağı inerken Samir'in kollarında hıçkırarak titriyorum, el ve ayak parmaklarım uyuşmuş ve seğiriyor. Bedenim üzerinde hiçbir kontrolüm yok. Samir'in var.

"İyi kız. Benim için çok iyi bir kızsın," diye mırıldanıyor beni tatlı tatlı öperken ve karnımı şefkatle okşarken. Sadece birkaç dakika önce bedenim üzerinde kurduğu hâkimiyetten seksen derece farklı, baş döndürücü bir hâkimiyet bu. Samir göbek deliğimin etrafında daireler çizerken gözlerim kapanıyor, sonra büyük, sıcak elini göbeğimin alt kısmına daldırıyor. Zar zor duyulabilen sesiyle, "Benim iyi kızım. Artık benimsin Becca." bilincimi kaybetmeden önce.

Bölüm 4

Samir

Deliriyorum, yatağında dönüp duruyorum, Becca'nın içine girdiğim anı yeniden yaşıyorum, babam ise kızı hakkındaki saplantılı düşüncelerimden habersiz otel odamızdaki yatağında horluyor. Annem ve babam Tuscon'a giden yolun yarısındaki geceleme durağımız için iki oda ayırttıklarını söylediklerinde, aptalca bir şekilde anne ve babamın ikizlerle bir odada kalacağını, benim ise Becca ile aynı odayı paylaşacağımı düşünmüştüm. Ama o yandaki diğer odada kalırken ben burada sıkışıp geceyi birlikte geçirseydik onun vücuduna yapacağım her şeyi hayal ediyordum. Onun korunmasız, sıırıslıkam, hayalimdeki gerçek amına kaç kez boşalabileceğimi.

Elimi yorganın altından eşofmanımın içine sokuyorum, gözlerimi kapatıp Becca'nın ona üç orgazm yaşattıktan sonra hâlâ içinde sikim ve dölleriyle uyuyakaldığı anıyı hatırlayıp gülümserken yavaşça ağrıyan sertleşmiş sikimi okşuyorum. İçimde olduğunu bilmiyordum. Bakir olduğum için - tanıştığımızdan beri aşık olduğum kıza kendimi sakladığım için - aletim onun çıplak tenine değdiği anda boşalacağımdan emindim. Onu kucağıma çektiğim anda pantolonumun içine boşalmamak için neredeyse her şeyimi verdim.

Anneme, değerli eşyalarını karavandaki diğer her şeyin arasına tikiştirirsek düşüp kırılacakları konusundaki *endişelerimi* dile getiren kişinin ben olduğumu bilmiyor. Babama üçüncü sıra yerine ikinci sıra koltukları çıkarma fikrini veren de bendim. Ailemizin Tahoe'yu tika basa doldurmasını, Becca ve benim arka koltuklarda ayrı ayrı oturmak yerine arka sıradaki koltuğu paylaşmamızı istedim.

Planım mükemmel bir şekilde işledi, Becca dar alanda o kadar rahatsızdı ki onu saatlerce sikimin üzerinde oturtmak için mükemmel bir bahanem vardı. O kadar uzun süre aynı pozisyonda oturmaktan kalçalarını oynatmaya ve şikayet etmeye başladığında, kalın kalçalarına masaj yapmam daha iyi sonuç veremezdi. Sadece bununla tatmin olabiliyordim, ama sonra, *oh adamım*, kendiliğinden bir adım daha ileri gittim ve taytını aşağı çekmeme itiraz etmediğinde şansına inanamadım, bana yıllardır ıslak hayallerimde başrol oynayan dolgun, yuvarlak kıkına ilk bakışımı verdi.

Peki ya o küçük beyaz tangası? Bir gece önce gizlice odasına girip, giymek için seçsin diye külot çekmecesinin en üstüne yerleştirdiğimi bilmiyor. *Kahretsin*, yanaklarının arasındaki dar beyaz kumaşı görünce taşaklarım sıkıca tutuldu, döllerimi kıkına boşaltmaya hazırdım.

Ama bunun olmasına izin veremezdim. Onu saklamalıyım, böylece amının derinliklerinde harcayabilirdim. Ve sikimi çıkarmaya çalıştığında ve bana artık doğum kontrol hapi kullanmadığını söylediğinde? Bu bok beynimi ele geçiren en ilkel parçamdı, karnının bebeğimi büyütmek için şiştiğini ve gerildiğini hayal ettim.

İşte bu düşünce beni yorganımı fırlatıp yataktan fırlatarak küçük banyoya götürüyor. Gömleğimi yukarı çekip sikimi iki kez kaldıracak kadar zamanım var, sonra döllerim fişkırıyor ve banyo aynasını boyuyor. *Kahretsin*, keşke onun yerine Becca'nın içini boyasaydı.

* * *

Ertesi sabah yola çıkmadan önce ailemizle birlikte kahvaltı ederken Becca benimle göz teması kurmuyor. Gelecekteki çocuklarımızın sahip olabileceği o yeşim yeşili gözlerini bana göstermemesi beni kahrediyor. Onun için hazırladığım planla, Tuscon'a varmadan çok önce bana o gözleri gösterecek.

Babam dün yaptığı gibi 2000'lerin başındaki rock listesinin sesini açmış, arka koltuktaki bizlerden hâlâ habersiz. Becca sessizce yanımda oturuyor, kendini küçültmek için elinden geleni yapıyor ve muhteşem kıvrımlarını benimle arka camı kapatan kutular arasındaki küçücük alana sıkıştırıp boş boş onlara bakıyor.

Üniversitemizin kampüsünü ziyaret etmek için yaptığımız gezide aldığı beyaz Arizona Wildcats tişörtüyle gözlerimi ondan alamıyorum - bu sabah kendim için seçtiğim tişörtün aynısı. Babamla listesinde hangi üniversitelerin olduğunu konuştuğunu duyduktan sonra UA'ya başvurup kazandığım için çok kızmıştı. Hala onun başvurduğu *her* okula başvurduğumu ve ne olursa olsun birlikte olacağımızı garantilediğimi bilmiyor. Öngöremediğim şey ise ailelerimizin de bizimle gelecek olmasıydı.

Okul sonrası ve yazları çalıştığım işlerden kazandığım her kuruşu biriktiriyor ve iki yıl önce vefat eden büyükbabamdan bana miras kalan hatırı sayılır miktardaki parayı farklı yüksek getirili tasarruf hesaplarına yatırıyordum. Okulu bitirip Becca müzik kariyerine başlayana kadar ikimizi ve gelecekte sahip olabileceğimiz çocukları geçindirecek kadar param olduğu için kampüs dışında bir daire kiralamayı planlıyordum. Yurtlar çok pahalı olduğu için ailemizi Becca'nın benim yanıma taşınmasına izin vermeye ikna edecektim.

Ne yazık ki bu planları birkaç aylığına askıya almak zorundayım çünkü ailemin neden taşınmak istediğine dair ciddi soruları olacak

Kendi daireme taşınmak ve Becca'yı da yanımda getirmek istiyorum. Becca konusunda nedenlerimi henüz sorgulamalarına izin veremem.

Bu yüzden şimdilik, en azından o hamile kalana ve ilişkimizi açıklayana kadar, son evimizde karşılıklı olan duvarlar yerine yeni evimizin ikinci katında onunla aynı yatak odasını paylaşarak idare edeceğim. Ailelerimiz bizi bir çift olarak, büyüyen bir aile olarak kabul etmek zorunda kalacaklar, bu konuda mutsuz olsalar bile.

Tahoe'da biraz sabırsızlıkla, bugün siyah taytının altına giymek için hangi renk tangayı seçtiğini hayal ederek zamanımı bekliyorum. Becca'nın kıvranmaya başlaması uzun sürmüyor, tam da tahmin ettiğim gibi. Gizlice dizlerimi gittikçe daha geniş açıyor, daha da az yer kalsın diye onu yanındaki kutu yığınınına yaklaşıtıyordum.

Sonunda dönüp ateş saçan gözlerle bana çıkıştı: "Erkek erkeğe dolaşmayı keser misin lan!"

Ahhh, kızgınlıkla kısılmış olsalar bile bana o serin yeşim gözlerini göstermesi, güneybatı çölünde bir yudum soğuk su içmek gibi.

"Daha fazla odaya ihtiyacınız varsa..." Kucağımı işaret ediyorum, kaşlarını çatıyor ve kollarını kavuşturup tekrar kutulara bakmaya başlıyor.

Bir on dakika daha geçiyor ve Becca bacaklarını açmaya çalışıyor, tıpkı dün olduğu gibi başarısız bir şekilde. Ağzım sulanıyor, ellerimi tekrar çıplak uyluklarına ve kalçalarına götürmeyi düşünüyorum. Benim horozum da bunu düşünerek kırmızı atletik şortuma ön cum tükürüyor.

Bugün açık bıraktığı koyu sarı saçlarını omzunun üzerinden tarıyorum ve kulağına doğru eğiliyorum. "Kasların yine mi ağrıyor anne? Bu konuda sana yardımcı olabilirim."

"Ew, Samir! Neden bana böyle sesleniyorsun? Ve hayır, ben... ben iyiyim," diyor, tekrar kıpırdanıp yüzünü buruştururken bile.

Sol elimi dizinin altından geçirip sağ bacağımın üzerine koyuyorum, avucumu uyluğundan yukarı kaydırmadan ve başparmağımı kıvrımdaki kaslara sokmadan önce onu açıyorum. Kalçasının iç kısmını sıkıyorum, elimin yan tarafını amına doğru hafifçe bastırıyorum, ıslak olup olmadığını merak ediyorum - ve eğer değilse, belki de masajım onu ıslatacak ve hazır hale getirecek, tıpkı dün olduğu gibi.

Becca kollarını açıyor, gözleri kapalı bir şekilde başını arkaya atıyor ve ben bölgeyi manipüle ederken inliyor, çenesi gevşeyene ve kalçalarını yukarı kaldırıp amını elime sürtünceye kadar giderek daha fazla baskı uyguluyor.

"İşte bu, anne. İyi hissettiriyor, değil mi?"

Aynı anda iki şey oluyor: Becca'nın gözleri fısıltıyla bağırırken açılıyor, "Tanrım, Samir! Bana öyle deme!" diye fısıldarken, ben de elimi hızla taytının kemerinin altından geçirip orta parmağımı onun -evet, *evet- kaygan* amına sokabildiğim kadar sokuyorum. Bana istediği kadar kızabilir ama amcığının kızmadığı kesin. Ben başparmağımla klitorisinin üzerinde nazikçe daireler çizerken kıvranan kalçaları da öyle. "Samir, Tanrım, bunu bana neden yapıyorsun?" diye soruyor, ikinci bir parmağımı içine sokarken ve klitorisine daha fazla baskı uygularken onları kıvrırken göğsü hızla yükselip alçalıyor. "Benden nefret ediyorsun."

Küçük, gümüş halka küpesini çekmemeye dikkat ederek boynunun sütununu ve ardından kulağını ısıırıyorum ve vücut losyonunun sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum. Klitorisini çalıştırmaya devam ederken, parmaklarımı geri çekip tekrar tamamen içine sokarken, önümüzdeki altı saat boyunca onu arabada hapsederken rekoru düzeltmenin zamanı geldi.

"Senden nefret etmiyorum Becca. Senden *hiç* nefret etmedim. Sana aşığım," diye itiraf ediyorum, onun benim için ifade ettiği anlamın ezici derinliği karşısında biraz tıkanıyorum. O benim kalbime sahip olan tek kız. Kalbime sahip olan ve olacak olan tek kız.

Bölüm 5

Samir

Becca iki kez göz kırpmıyor. "Hayır, bilmiyorsun. Bilseydin, bana karşı her zaman bu kadar öfkeli ve pislik olmazdın."

Kızarmış yanağını öpüyorum, parlak dudaklarını öpebilmek için başını biraz çevirmesini diliyorum. İçindeki itişlerimi yavaşlatıyorum, parmak uçlarımı iç duvarının inlemelerini soluk soluğa çıkaran belirli bir bölümünde gezdiriyorum.

"Özür dilerim. Evet, kızgınlım ama sana değil. Asla sana değil. Ve böyle bir pislik olmak istememiştim."

Şaşırtıcı bir yumuşaklıkla, "Neden bu kadar kızgınsın?" diye soruyor.

"İlk başta, annem babanla evlendiğinde her şeyi geride bırakmak zorunda kaldığım içindi. Sen de bizimle yaşamak zorunda kaldığın için çok şımarıktın, bu yüzden öfkemi senden çıkarmak çocukça ve kolaydı. Böyle bir pislik olduğum için özür dilerim. Tam tersi olduğu halde senden nefret ettiğimi düşünmene neden olduğum için." Becca sonunda yüzünü bana döndü. Gözleri beklenmedik bir sıcaklık ve şefkatle parlıyor. Beni şaşırtarak elini başımın arkasına götürüyor ve beni tatlı bir öpücük için kendine çekiyor.

Öpüşme derinleşirken parmaklarımı yavaşça içine sokuyorum.

Becca öpüşmeyi kesip geri çekildiğinde yanağımı okşuyor ve "Ben de özür dilerim. Şımarıklık ettiğim için değil, çünkü ilk tanıştığımızda bana 'sarışın sürtük' dediğinde ve 'osuruk gibi koktuğumu' söylediğinde bunu kesinlikle hak etmiştin."

Bunun üzerine kıs kıs güldüm ama hemen tekrar özür diledim. "Bunu söylememeliydim. Kokunu çok seviyorum. Hindistan cevizi ve yaz güneşi gibi ve..." I

İnliyor, kalçalarının etine batan ve sulu kıcını zar zor örten küçük bikinilerin içinde kıvrımlarının ne kadar seksi olduğunu hatırlıyorum. Onu arka bahçemizdeki havuzun derinliklerine çekip, tatlı göğüslerini emebilmek için üstündeki üçgenleri yana doğru sıyırmayı ne kadar sık hayal ettiğimi hatırlayınca aletim sarsılıyor.

Onu kendi etrafında döndürmeyi ve bikini altlarını çözerken beton kenara tutunmasını söylemeyi, dolgun göt yanaklarını ayırmayı ve sikimi içine sokmayı hayal ettim. Am ya da göt, umurumda değildi. Sadece *içine girmeyi* çok istiyordum. O gün bugündür, onunla havuzda beş dakikadan fazla kalmaya bile tahammül edemiyorum, sonra dışarı çıkıp odama koşup mastürbasyon yapıyorum, sonra dışarı çıkıp her şeyi yeniden yaşıyorum.

Becca kalçalarını oynatıyor ve burnundan derin bir nefes alıyor, sonra bir sonraki hamlede üçüncü parmağımı amına soktuğumda ağzından yavaşça nefes veriyor, ben de ona ne kadar iyi bir kız olduğunu, parmaklarımı alacak kadar rahatladığını mırıldanıyorum.

Sesi titreyerek, "Teşekkür ederim. Ben... Biliyorum, seninle sürekli kavga etmek yerine ben de daha nazik olabilirdim." Sonra nefesimin altında mırıldanıyor, "Bu kadar büyük bir siki olduğunu bilseydim kesinlikle daha nazik olurdum."

Bunu duyunca yüzüme yayılan kendini beğenmiş sırıtışa engel olamıyorum, egom okşanıyor, *devasa sikimi* ne kadar takdir ettiğini biliyorum. Ama sonra bir an için sessizleşiyoruz, babamın berbat müzik seçimini ve birbirimizin özürlerini işlerken onun düşük zevk inlemelerini dinliyoruz.

Artık o kadar da kendini beğenmiş hissetmiyorum, boynuna bir öpücük konduruyorum ve şöyle diyorum: "Ondan sonra... birlikte yaşamaya başladığımızda ve sana aşık olduğumda, sana sahip olamadığım için kızgındım. Çok gençtik ve ailelerimiz

Birbirimizle evli olduğumuz için asla birlikte olamayacağımızı düşündüm. İstedğim gibi değil."

Çenesini öpmeye çalıştığımda başını eğip benden uzaklaşmasına bakılırsa, bu itirafım onu bir an için şaşırtıyor. Bir süre geniş gözlerle bana baktı, ama sonra kaşları düştü ve yanağının içini ısırarak, "Kesinlikle. Onlar *evli* ve birbirlerine o kadar aşık ki asla boşanmayacaklar. Biz birlikte olamayız, istesek bile... istesek bile." "Yani isteseydiniz" derken kendini düzeltmekte gecikmedi. Becca önce pantolonunun içindeki elimi, sonra da şortumu delen şişkin ereksiyonumu işaret ediyor. "Yani bunun sona ermesi gerekiyor."

Elini kucağıma çekiyorum, onu şortumun içinden şaftımı kavramaya ve sıkmaya zorluyorum. Aynı anda derin bir nefes çekiyor ve ben onun yumruğuna pompalarken nefesi dışarı üflüyoruz. "Birlikte olup olmamaları önemli değil. On sekiz yaşındayız ve kan bağıımız yok, yani yanlış bir şey yapmıyoruz. Onların ilişkisinin bir daha seninle birlikte olmamı engellemesine izin vermeyeceğim."

Elimi pantolonundan çektiğimde Becca'nın yeşil gözleri ateşle parlıyor ve bu kadar dar bir alanda bunu yapmak zor olsa da, taytını vücudundan çekip çıkarıyorum, sonra onu kucağıma çekip bu sefer bana bakacak şekilde kalçalarım oturtuyorum. Sıcak pembe, dantelli tangasını görünce ılık çalışıyorum - en sevdiklerimden biri - sonra çenesini kavriyorum ve bana bakmaya zorluyorum.

"Sen benimsin Becca. Her zaman benim olacaksın, özellikle de seni bir anneye dönüştürdüğümde." Ve sonra dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Sanırım bu açıklamam onu o kadar şaşkına çeviriyor ki beyninin ne yaptığımı algılaması gerekenden daha uzun sürüyor -şortumu indirip ağır sikimi dışarı çıkarıyorum ve tahrikten sıırıslıklam olmuş tangasının kumaşını yana doğru süpürüyorum. Becca irkildi ve ellerini

Onu daha yakına çekmek için geniş kalçalarını kavradığımda omuzlarım, sonra girişine bastırmak için aletimi aşağı doğru eğiyorum.

Adem elmam boğazımda sallanıyor ve Becca başını geriye atıp kalçalarını yuvarlayarak sikimi amına kabul ettiğinde kalbim zaferle göğsümde çılgınca çarpıyor. Bunu kendi başına yaptı. Tek yaptığım onu doğru açıda tutmaktı ve o da işi devraldı.

Kucağıma tamamen oturduğunda, aletim amına gömüldüğünde, tatlı kıkırtıların avuçluyorum ve onu ileri geri çekiyorum, zaten doruğun eşiğindeyim. Becca parmaklarını saçlarımin arasından geçirip biraz zıplatıyor ve aldığım zevkin yoğunluğu karşısında şaşkınlığa uğuluyor.

"Aynen böyle. Çok iyi bir kız. Sikime bin anne. Beni boşalt ki amını ağzına kadar doldurabileyim. Bebeğimin karnında büyümesini izlemek için sabırsızlanıyorum." İçine öfkeyle pompalarken başımı koltuk başlığına yaslıyorum. "Bebeklerimiz şirinlik konusunda ikizlerin eline su dökecek. Umarım bu kadar gürültücü olmazlar," diyorum homurdanarak.

Becca kalın bir şekilde inliyor ve sıkıca, sıkıca, sıkıca kenetleniyor, uyarılmışlığı kucağıma damlıyor. Doğdukları andan itibaren kız kardeşlerimizin üzerine titrerdi. Bebek bakıcılığı yapma fırsatını kaçırmıyor ve annemle babama sürekli daha fazla çocuk yapıp yapmayacaklarını ve ne zaman yapacaklarını soruyor.

Gelecekteki ailesiyle ilgili hayallerinden yeterince sık bahsetti ve bunu başka bir erkekle yaptığını düşünmek beni çok kıskandıırıyordu. O aileyi *benimle* kurması için elimden gelen her şeyi yapacağım. Ona bebeklerimi vereceğim. Onun ya da başka bir erkeğin onu, amını, rahmini ya da kalbini ele geçirebileceğini düşünmesine asla izin vermeyeceğim.

Ama sonra... "Kahretsin, kahretsin! Hayır!" Becca ılık atarak durdu ve ben onu tekrar sikimin üzerine çekmeye çalışırken kcini tutmama karşı savaştı. "Aman Tanrım, durmalısın. Yapamazsın... içime boşalamazsın. Bunu yapamayız!"

Öne doğru eğilip çürük alt dudağını dişlerimin arasında yakalıyorum. "Evet, öyle diyorsun anne. Ama bunu taşaklarımdaki dölleri sağmaya çalışan sıırsıklam ıslak amcığına söyle," diyorum boğuk bir sesle.

İ duvarları şaftımın etrafında dalgalanırken bile başını ileri geri sallıyor ve kucağımda titriyor. Saçlarımı neredeyse acı verecek kadar sıkıyor ve beni daha da yakınımaya çekiyor. "Yapamayız! Bunu yapamayız" diye haykırıyor, bir, iki kez zıplarken vücuduyla çelişiyor.

"Evet, yapabiliriz!" Klitorisine sertçe bastırmak için bir elimi aramıza sokuyorum. Onu boşaltacağım, etrafımda o kadar sıkı kenetlenmesini sağlayacağım ki taşaklarım içine boşalmaya zorlanacak. Keşke yeterince yerimiz olsaydı da onu sırt üstü çevirip bacaklarını omuzlarımın üzerinde havaya kaldırabilseydim ve acımasızca içine girebilseydim. Omuzları koltuğun üzerinde düz dururken kcini yukarı çekerdim, böylece yüzücülerimden hiçbirini dışarı sızamazdı.

Becca ılık atıyor ve kalçalarını sarsıyor, ben de dilimi ağzına sokup yutuyorum ve onu mümkün olduğunu düşündüğümde daha hızlı bir şekilde şiddetli bir orgazma sürüklerken çıkardığı sesleri bastırıyorum. Tanrıya şükür babam müziğin sesini yoldan geçen sürücülerini bile sağır edecek kadar yükseltiyor da Becca ağzını açıp bir ciğer dolusu havayı içine çekerek serbest kaldığını haykırdığında onu duymuyor.

"Samir! Tanrım, Samir!"

"Adımı haykırdığını duymaktan asla bıkmayacağım." Tekrar yaptığında sikim kabarıyor ve kemiksiz kalıp nefesini tutmak için bana doğru sarktığında, ellerimi kcına sokuyorum ve vücudunu

Dün gece banyo aynasına yaptığım gibi, onun içini de döllerimle boyamak için. "Dölümü al, anne. Hepsini al. Siktir!" Dişlerimi gıcırdatıyorum, ayaklarımı yere basıyorum ve taşaklarım sıkıca tutulurken koltuktan kalkıyorum. Karın kaslarım o kadar sert kasılıyor ki, döllerimin ip ip amına akmasıyla şaftımla birlikte onlar da kasılıyor.

Her şey bittiğinde, ikimiz de tamamen bitkin düşmüştük, hatta dün onu ters-cowgirl siktiğimden bile daha fazla. Kıçımı koltuğa geri bırakıp, yanağı omzumda yatarken parmakları saçlarımda gevşemiş olan Becca'yı kontrol ettiğimde, gözlerini zar zor açık tutabildiğini görüyorum. Dün gece de mi uyuyamadı diye merak ediyorum. Acaba beni mi düşünüyordu? Beni özlüyor. Beni arzuluyor. Sonunda uykuya daldıktan sonra beni hayal ediyordu.

Bir elimi gömleğinin altından geçirip sırtını okşarken başının tepesini öpüyorum. Mırıldanıyor ve daha yakına sokuluyor, hala içinde kılıflı duran sikimi çekestiriyor, amını tıkıyor. Bu şimdiye kadar en yakın olduğumuz andı, kalp kalbe, vücudu gevşemiş ve benim tarafımdan doyurulmuştu. Bu hayatımın en güzel anı.

Diğer elimin yanaklarının arasına kaymasına izin veriyorum, kolanımı yutan alt dudaklarını hafifçe okşuyorum, sonra bu günlerden birinde almama izin vereceğini umduğum küçük büzülmeye kadar. Onu hamile bırakana kadar beklemem gerekecek çünkü yüzücülerimi boşa harcamak istemiyorum, döllerimin onun gergin göt deliğinden sızmasını izleme fikri kalbimin göğsümde çarpmasına neden olsa bile. Becca mırıldanıyor ve sırtını hafifçe kavislendiriyor, ben arka girişinin etrafında dönerken kalçalarını eğiyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Tekrar mırıldanıyor ama sonra işaret parmağımın ucuyla göt deliğine girdiğimde irkiliyor. Kayganlaştırıcı ve çok fazla hazırlık olmadan, acıtacağını biliyorum

Tek parmağımla bile olsa onu orada becermek istiyordum ve yapmak istediğim son şey ona acı çektirmektir. Bu yüzden geri çekiliyorum ve bana izin verdiği sürece onu orada okşamaya razı oluyorum.

Esneyip göğsümü ittiğinde ve kucağımdan incekmiş gibi yana döndüğünde onu geri çekiyorum. Başının üstünü öpüyorum ve ona "Uyu. Bir sonraki mola verdiğimizde seni uyandıracağım."

"Ama..." diyor zorlukla duyulabilen bir nefesle, ki bu nefes her vuruşta azalıyor. Amının duvarlarını yarı sert sikimin etrafında bir kez sıkıyor ve sessizce sorununu işaret ediyor.

"Uyurken seni tutacağım-" diye ekliyorum sessizce, *yüzücülerim işlerini yapabilsinler diye*. Bir vuruş daha geçiyor ve tekrar itiraz edemedi uykuya dalmış olması gerektiğini düşünerek boğazımdaki yumrunun arasından fısıldıyorum, "Seni seviyorum Becca. Seni tahmin edebileceğinden çok daha fazla seviyorum. Çocuklarımız için en iyi anne sen olacaksın. Ve ben de en iyi baba olacağıma söz veriyorum."

Görünüşe göre henüz uykuya dalmamış olan Becca elini göğsümden aşağı kaydırarak kalbimin üzerine koyuyor. Fısıldıyor, "Ben de seni seviyorum Samir. Sadece bil diye söylüyorum... Her zaman sevdim. Öyle görünmediğini biliyorum. Sürekli tartıştık. Sadece... sadece senin -ailemizin de- senden ne kadar hoşlandığımı bilseydin benden nefret edeceğini ya da iğrenç olduğumu düşüneceğini sandım

-Seni severdim. Hâlâ da seviyorum. Bu yüzden sakladım. Ondan kaçmaya çalıştım."

"UA'ya başvurduğumda bu yüzden mi bu kadar kızdın? Benden nefret ettiğin için değil de kaçmaya çalıştığın için mi?" Becca başını sallıyor ve ben de kollarımı ona doluyorum. Hayallerim gerçeğe dönüşürken yanağımdan sıcak bir gözyaşı süzülüyor. "Nasıl... benim sana aşık olduğum gibi sen de bana ne zamandır aşıksın?"

Ama sonunda uykuya daldı, sıcak nefesi boynumu okşuyor. Onun yerine daha ne kadar birlikte olabilirdik bilmiyorum.

duygularımızla savaşıyoruz ama kalbim hayatımızın geri kalanında birlikte olacağımızı bilmekle kabarıyor. Artık boşa harcanan zaman yok. Artık kavga yok. Sadece ben, Becca ve bebeklerimiz. Bizim ailemiz. Sonsuza kadar.

Sonsöz

Samir

Dizlerimin üzerine oturduğumda ayak parmaklarım kıvrılıyor, Becca'nın inanılmaz derecede sıkı kışına ilk kez kendimi gömdükten sonra durakladığımda terli omurgamda bir ürperti kayıyor.

Becca nefes nefese, göğsü inip kalkarken yumuşak, iri göğüsleri sallanıyor. Elleri saçlarına dolanmış -siyah çarşaflarımın üzerinde karmakarışık bir altın denizi- bacakları omuzlarımın üzerinde kontrolsüzce titriyor.

Başımı yana çevirerek, hindistan cevizi kokulu losyonu gibi kokan dizinin iç kısmını yalayıp öpüyorum. Ellerimi ipeksi kalçalarında aşağı yukarı gezdiriyorum ve soruyorum: "İyi misin? Ağrın var mı?"

"Hayır. Acı yok. Sadece... dolu. Çok dolu."

"Her şeyle dolusun, değil mi anne?" Memnun bir sırıtışla soruyorum. "Karnın bebeğimle dolu. Amin döllerimle dolu." Bunu denemeden önce şişmiş amının içine en az bir kez boşalmam gerekiyordu, böylece ilk seferinde ona çok sert davranmayacaktım. "Ve kışığı sikişimle dolu. Her şeyimi alan iyi bir kız."

İçinden çıkmaya başladığımda Becca ciyaklıyor ve sırtını yataktan kaldırıyor. O kadar yağlanmış ve gerilmişti ki, içindeki ikinci cennetsel itişim daha kolay oldu.

"*Tanrım*, Samir! Bu çok iyi hissettiriyor."

"Benim tarafımda ne kadar iyi hissettirdiği hakkında hiçbir fikrin yok, anne," diyorum, vücudum kışının pipomun etrafında kenetlenmesinin tarif edilemez zevkiyle titrerken, havayı yudumlarken. "Ama bunu senin için nasıl daha da iyi hale getireceğimi biliyorum."

Hamile olduğunu öğrendiğimizden beri geçen dört hafta boyunca göt deliğini benim uzunluğumu ve genişliğimi alacak şekilde genişletmek için kullanmaya başladığımız, giderek daha büyük popo tıkaçlarıyla birlikte aldığım koyu mor vibratörü almak için uzandığımda Becca'nın gözleri yuvarlanıyor. Hamilelik testinin dijital ekranında Tuscon'a taşındıktan sonra aldığı kiloların *aslında* iddia ettiği gibi on beşinci sınıf öğrencisi olmadığını doğrulayan harf bloklarını görmek hayatımın en güzel anlarından biriydi. Mide bulantısı *aslında* Arizona'daki yazın şaşırtıcı derecede bunaltıcı sığağından kaynaklanmıyordu.

Hıznır bir sırtışla vibratörü açıyorum ve tüm uzunluğunu amının içine itiyorum, sonra güzel ve ıslak, dölümle kaplanmış bir şekilde dışarı çekiyorum ve klitorisine bastırıyorum. Becca adımı neredeyse çaldığımız müzik kadar yüksek sesle haykırıyor - kendi yazıp YouTube'a yüklediği ve yeni evimize taşındıktan hemen sonra viral olan orijinal şarkılardan biri. Takipçi sayısı bizim yetişemeyeceğimiz kadar hızlı artıyor.

"Oh tanrım, oh tanrım, oh tanrım," diye bağıyor vibratörü bir yandan diğer yana hareket ettirirken, kıkına daha hızlı girip çıkmaya başladığımda klitorisinin üzerinde yuvarlayarak. "Samir! Ben... Ben... oh... siktir Samir!" Becca orgazm olduğunda o kadar yüksek sesle çığlık atıyor ki, bunu ailemiz evdeyken denemediğimize sevinıyorum. İkinci kat bize ait olabilir, kız kardeşlerimiz birinci katta anne babamızın karşısındaki odada kalıyor olabilir ama yine de onlar evdeyken sesimizi alçak tutmaya dikkat ediyoruz.

Ailemizin hâlâ bizden haberi yok ama yakında olacak. Aslında bu gece, ikizler Saguaro Ulusal Parkı'na yaptıkları günlük geziden döndükten sonra yattıklarında. Onları oturtup dün kadın doğum uzmanından aldığımız ve küçük bir fasulyeden fazlasını göstermeyen ultrason fotoğraflarını vermeyi planlıyoruz. Onlara Becca'nın hamile olduğunu söylemeyi düşünüyoruz.

İlk önce onları yeterince şok edecek ki, baba olduğumu öğrendiklerinde - aşık olduğumuzu ve bebek doğmadan önce evlenmeyi planladığımızı- daha fazla korkacak zihinsel bant genişliğine sahip olmayacaklar.

Planım buydu. Ve tüm planlarımda olduğu gibi, ailelerimiz bilmeden planlarımı bozdular. En azından babam eve erken gelip yatak odamın kapısını açarak.

"Hey, oğlum, sesini kısar mısın-" dediğinde Becca ve ben aynı anda kafalarımızı yana sallıyoruz. Babam tiz, kadınsı bir çığlık atıyor ve elini gözlerine kapatıp geriye doğru sendelemesini, ayağının takılmasını ve kapımın karşısındaki koridorda duvara çarpmasını izliyoruz.

"Kevin!" Merdivenlerden yukarı koştuğunu duyduğumuzda annem bağılıyor. "İyi misin? Ne oldu?" Köşeyi döndüğünde beni üvey kız kardeşimin kışına gömülmüş halde buluyor ve babam gibi çığlık atıyor. "Oh, tatlı merhamet. Oh-gah!" Kapımın tokmağını kapmak için odama daldı ve kapıyı yatak odamın camlarını sarsacak kadar sert bir şekilde çarparak kapattı.

Gözlerimi kısıtıp kapatıyorum ve kızlar annemle birlikte bizi görmediği için büyük bir rahatlama ile nefes veriyorum. Travma hakkında konuş.

Annem önce kapıya vuruyor, sonra kapıdan bağılıyor, "Sen... sen hemen kes şunu! Ve... ve... bizimle mutfakta buluş!"

Sikeyim.

Becca'yı kontrol etmek için gözlerimi açtığımda, dudağını ısıırıyor ve çılgınca etrafına bakıyor, hiperventilasyonun eşiğinde. Destansı bir şekilde mahvolmuş bu an için homurdanarak, yağlanmış sikimi yavaşça göt deliğinden çekiyorum, teninin pembe gerginliğini gördüğümde boşalmanın yarısına gelmiştim. Başımı omuzlarıma üzerine düşürüyorum ve büzüşmesi hassas deliğini boğarken inliyorum.

beni tekrar içine çekmeye çalışıyordu. Yapmam gerektiği gibi geri çekmek yerine, onun içinde eve gidiyorum.

Becca bana tokat attı. "Samir! Dur! Ailelerimiz-"

Başımı sallıyorum ve altımdan kurtulmaya çalıştığında parmaklarımı kalçalarına geçiriyorum. "Yapamam. Kıcın çok güzel anne." Kalçalarımı geri çekiyorum ve biraz daha sert itiyorum. "Boşalana kadar duramam. Sadece... sadece birkaç pompa daha ve işim bitecek." Sanki onunla işim bitecekmiş gibi. Sanki ona doyabilecekmişim gibi. Öyle bir şey yok.

"Samir!"

"İşte böyle, anne. Seni döllerimle doldurana kadar kıcına vururken iyi bir kız gibi adımı haykır."

"Dur! Ciddiyim, yapmalısın-oh Tanrım, hayır, durma!" Babam bizi şaşırttığında düşürdüğüm vibratörü alıp daha yüksek bir ayara getirdiğimde ve klitorisine bastırdığımda Becca çığlık atıyor. Bu sefer ikimiz de sert ve hızlı bir şekilde boşalacağız.

Becca bacaklarını omuzlarımın üzerinde kullanarak kıcını uzunluğumda yukarı ve aşağı zıplatıyor, dizginleri benden alıyor, çekiştiriyor ve horozumu çılgınca sarsıyor. Bu daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir his, tüm kanım güneşe akarken beni sersemletiyor. Pozisyonumu korumaktan başka bir şey yapmama gerek kalmıyor ve o sikimi hırpalarken ve taşaklarımdaki döllerini emerek benden vahşi, kör edici bir orgazm çıkarırken onu kabul ediyorum.

"Fuuuuuck, anne, evet! Ne kadar iyi bir kızsın, kardeşinin dölünü alıyorsun."

Becca orgazm olur olmaz ve kıcı şaftımdaki acımasız kavrayışını kaybeder kaybetmez, gözlerim başımın içinde geriye doğru yuvarlanıyor ve bacaklarım altımda acı verici bir açıyla sıkışmış bir şekilde geriye doğru çöküyorum. Acının ısırmasıyla homurdanmaktan başka bir şey yapacak enerjim yok.

Becca'nın bacaklarını göğsümden kaldırıp oturacak enerjiyi nasıl bulduğunu anlayamıyorum. "Lanet olsun Samir, sana seks yaparken böyle saçma sapan şeyler söylememeni söylemiştim."

Gülüyorum, bu da tükenmiş aletimin seğirmesine ve mideme kramp girmesine neden oluyor. Becca dizlerinin üzerine çöküp bana doğru sürünüyor ve bacaklarının arasından sızan döllерimizin kanıtını gördüğümde alt yarısına odaklanıyorum. Kafamda kalan kan boşalırken ve ovuşturulmuş sulanmış sikimi doldururken bir baş dönmesi şok dalgasıyla vuruluyorum.

"Arkanı dön anne," diyorum kısık bir sesle, gevşek bir elimle dönmesini işaret ederek.

"Ne? Neden?"

"İyi bir kız ol ve benim için arkanı dön. Eller ve dizler. İçinden akan dölleri görmek istiyorum."

"Hadi Samir. Temizlenip aşağı inmemiz gerek," diyor alt dudağını sıkarken.

"Henüz değil. Bana görmek istediğim şeyi göster. Sonra ailelerimizle yüzleşeceğiz." Gözlerimi ararken yanağının içini çiğniyor. "Hey, her şey yoluna girecek anne." Bir elimle bacağına dışını ovuyorum. Elimden gelse oturup onu kucağıma çeker, karnını avuçlar ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence verirken ona sarılırdım.

Ama yapamıyorum. Kaslarım hala doğru çalışmıyor.

"Sen ve ben sonsuza dek birlikteyiz," diye yemin ediyorum. "Ailelerimizin ne dediği ya da ne yaptığı önemli değil. Bağırsalar, ağlasalar ya da bizi evden atmaya çalışsalar bile - ki atmayacaklar, bunu biliyorsun. Birbirimizi ne kadar çok sevdiğimizi görecekler ve sonunda mutlu olduğumuz için mutlu olacaklar."

"Söz veriyor musun?"

"Evet, öyle. Sen ve ben. Kesin sonuç. Oyunun sonu. Her şeyin sonu, her şey olacak. Bunu atlatacağız ve eğer planladığımızdan daha erken taşınmamız gerekirse, bunu yapabiliriz. Unutma, ne olursa olsun sonsuza dek sen ve ben olacağız. Seni seviyorum, Becca."

Gözleri yaşlarla parlayan Becca gülümsüyor ve beni öpmek için eğiliyor. Tatlı ve şefkatli bir öpücüktü ve kıcını vahşice sikişimle tamamen çelişiyordu.

-Kıcıyla sikimi vahşice sikmesi.

Annem kapıya vurup tek bir kelime haykırdığında ikimiz de sarsıldık
-"Şimdi!"

"Kahretsin, gerçekten temizlenmemiz gerekiyor," diye sızlanıyor Becca.

"Henüz değil," diyorum. "Bana görmek istediğim şeyi gösterene kadar olmaz."

Becca ciddi olduğumu görünce oflayıp pufluyor ve gözlerini deviriyor ve sonunda dizlerinin üzerinde dönüyor. Hatta bir adım daha ileri gidiyor, omuzlarını yatağın üzerine koyup kıcını havaya kaldırıyor ve dizlerini ayırıyor. Ve sonra, *aman tanrım*, kızarmış göt deliğini ve kremi beyaz dölleriyle dolu şişmiş amını görüyorum.

"Evet amına koyayım," diye tısladım ve sikim elimde kendimden geçtim. En iyisi. Hayat. Hiç.

-SON-

A vibrant pink brushstroke background with a textured, painterly appearance. The strokes are horizontal and layered, creating a sense of movement and depth. The color is a bright, saturated magenta.

*May
Alder*

Yazar Hakkında

May Alder, yıllardır zihninde demlenen hikayeler için hayatı boyunca yaşadığı uyumsuz hayal kurma bozukluğuna ve yaygın #daddy sorunlarına teşekkür etmek istiyor. Bunları üretken bir şeye, olumsuz yerine olumlu bir şeye dönüştürme ihtiyacı, onu hikayelerini yazmaya ve onları dünyaya salmaya teşvik etti. Kitaplarını hiç kimse okumasa bile, onları yazıp yayınlatabildiği, kitaplarını kitaplığına yerleştirebildiği ve gururla "Ben yaptım" diyebildiği için yine de minnettar.

Benimle iletişime geçebilirsiniz:

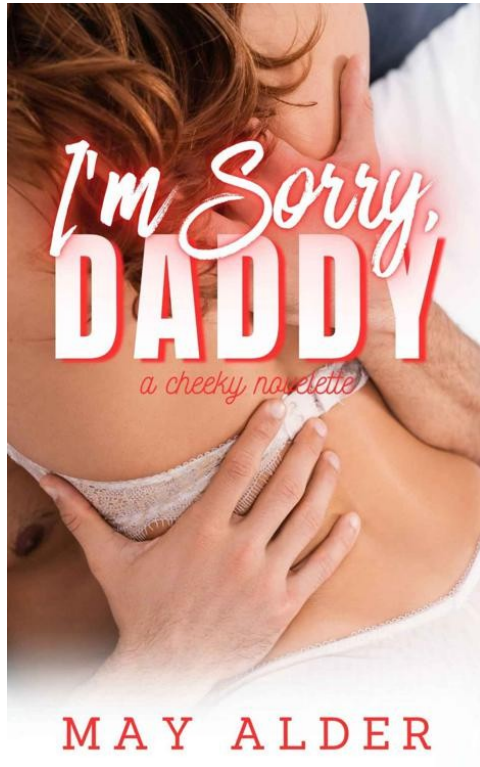
 <https://bit.ly/MayAlderWebsite>

<http://bit.ly/MayAlderFB> 

Bültenime abone olun:

 <https://bit.ly/MayAlderNewsletter>

Ayrıca May Alder tarafından



Özür dilerim, baba.

Annemi bavullarını toplarken bulduğumda dünyam alt üst oldu. Bana artık üvey babama *baba* ya da babacığım demek zorunda olmadığımı, çünkü ayrıldığımızı ve son sekiz aydır onu aldattığı adamın yanına taşındığımızı söylüyor.

Ama ayrılmak ya da başka birine *baba* demek istemiyorum. İstediğim şey, annemin ihanetinin acısını hafifletmek, son üç yıldaki bencil davranışlarım için özür dilemek ve artık yasal olarak üvey babam olmasa bile hala babam olmak isteyeceğinden emin olmak.

Annemle babamın son zamanlardaki bazı tartışmalarını düşününce, sanırım *babamın* daha iyi hissetmesine yardımcı olmak için ne yapabileceğimi biliyorum. Bu benim "*Özür dilerim baba*" deme şeklim olacak.

Özür Dilerim Babacığım, baharatlı, yaş farkı gözetmeyen, 11 bin kelimelik bir aşk romanıdır. Tüm karakterler 18 yaşından büyüktür. Sonsuza kadar mutluluk garantilidir.



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.